

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי רפאל (רפי) וידמן ז"ל

בן ציפורה ואליעזר

נולד בירושלים

בתאריך כ"ה בסיון תש"ו, 23/6/1946

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1964

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"א בתשרי תשל"ד, 17/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 12 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אחות, אישה ובת

בן 27 בנופלו

קורות חיים

רפאל (רפי), בן צפורה ואליעזר, נולד ביום כ"ה בסיון תש"ו (23.6.1946) בירושלים. הוא סיים את לימודיו היסודיים בגימנסיה העברית "רחביה" בירושלים, המשיך את לימודיו במגמה הריאלית בגימנסיה ועמד בבחינת הבגרות. רפי, (כפי שקראו לו הוריו, בני משפחתו הירושלמית הענפה וידידיו) היה תלמיד חרוץ, בן מסור ונאמן למשפחתו ונער חברותי. בתקופת הלימודים בבית-הספר התיכון היה חבר בתנועת הצופים, ונטל חלק בפעולות שונות במסגרת הגדנ"ע. הוא היה חובב ספורט נלהב והצטיין במשחק הכדורסל. כל ידידיו אהבוהו וכבדוהו וגם ידעו שבשעת צרה יוכלו לפנות אליו, שכן אוזנו תמיד קשובה לחבריו והוא נכון לסייע

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

להם כמיטב יכולתו. הוא היה צנוע ונחבא אל הכלים, ולא נשא נפשו למחמאות ולדברי שבח.

רפאל גויס לצה"ל בשלהי יולי 1964 והצטרף לגרעין הנח"ל "לנגב". לאחר הטירונות השתלם בקורס רגמים ועשה זמן-מה בקיבוץ רביבים, שם עבד במסגרייה. רפי התקשר מאוד אל הקיבוץ ואל אנשיו, אך כעבור זמן הועבר להיאחזות "קציעות" ונשלח להשתלמות בקורס צנחנים, במסגרת יחידת נח"ל מוצנח. בתום הקורס זכה לענוך כנפי-צנחן. ידידיו לשירות בצבא מעידים, שרפי היה חייל אחראי ומסור, ושימש להם דוגמא במזגו הטוב ובצייתנותו.

בספטמבר 1966 סיים רפי את שירות החובה בצה"ל, שב ירושלימה והחל לעבוד בעסק משפחתי, שהיה שייך לסבו. שבועיים לפני שפרצה מלחמת ששת הימים גויס לחטיבתו של מוטה גור. הוא השתתף בקרבות לכיבוש העיר העתיקה ונמנה עם הכוח שכבש את אוגוסטה ויקטוריה ואת הר-הבית. על פועלו במערכה זו הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". לאחר שלוש שנות עבודה אצל סבו החליט רפי להתמסר ללימודים אקדמיים באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא בחר בחוג לכלכלה וסיים את לימודיו לתואר "בוגר" זמן קצר לפני שפרצה מלחמת יום הכיפורים. בתקופה שלמד באוניברסיטה, נתקבל לקורס תכנות מחשבים, שנערך מטעם משרד החינוך והתרבות. רפי סיים את הקורס בהצטיינות. הוא עבד במשרד החינוך והתרבות, למד באוניברסיטה, סייע לאביו ולסבו בניהול עסקיהם, ובמאי 1972 נשא לאישה את חברתו חנה (לבית גורודיסקי). פעילותו הענפה בחיים האזרחיים הופסקה כפעם בפעם, כשנקרא לתקופות של שירות מילואים. רפי השתתף במרדפים בבקעת הירדן ועשה באחדים ממוצבי התעלה בתקופה הקשה ביותר של מלחמת ההתשה. הוא ראה בנפול רבים מרעיו הטובים, אך היה חדור אמונה ותקווה לעתיד טוב יותר. רפי אהב מאוד ילדים, וכאשר נולדה בתו, ביום ז' בניסן תשל"ג (9.4.1973) הייתה זו בשבילו חוויה גדולה. במוצאי יום הכיפורים תשל"ד נקרא רפי ליחידתו בחיל הצנחנים, ונשלח לחזית סיני. ביום רביעי, הושענא רבא, כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973) במהלך קרב נפגע הזחל"ם שלו בפגז. לפי ההוראה לנטוש את הזחל"ם ולתפוס מחסה, קפץ רפי ונפגע מצרור כדורים תוך כדי ריצה. הוא נהרג בגדה המערבית של תעלת סואץ, דרומית לאיסמעיליה, והובא למנוחת-עולמים בבית-

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ובת, אב, אם ואחות.
לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד הגדוד: "רפי היה
מוותיקי היחידה והשתתף בכל המשימות שהוטלו עליה עד ליום נפילתו.
הצטיין בכוח רצונו העז, מזגו הטוב ויחסיו הלבביים עם כל רעיו. היה
אהוד על חיילי מחלקתו, ונפילתו השאירה חלל ריק בקרבם".

בני משפחתו של רפאל תרמו לזכרו סידורים לארבעה בתי-כנסת
בירושלים.

